

Set històries de vida en ceràmica

► El Terracotta Museu de la Bisbal exposa algunes de les seves perles pel seu significat o per qui les va realitzar

LA BISBAL D'EMPORDÀ
CARLES TORRAMADÉ

■ El Castell de la Bisbal d'Empordà exposa des d'ahir i fins el 31 d'agost un petit mostrari de les 7.000 peces de ceràmica que té el Terracotta Museu, un «tast» diu el director de l'espai, Xavier Rocas. Una exposició, precisament, que ha organitzat el museu bisbalenc per mostrar als veïns les línies bàsiques del projecte arquitectònic del futur Terracotta Museu –única institució de les comarques gironines dedicada a la preservació, conservació i difusió del patrimoni vinculat a la ceràmica– i mostrar les peces més significatives de la col·lecció. En concret, set peces del món de la ceràmica bisbalenca que Rocas ha destacat per la importància de qui les va realitzar o per la història que hi ha al darrere. Així, de les set peces, a més d'una sala amb uns desenes més de peces, hi ha rajola, un cànter, dos gerres, un barral, un test i un gerro, aquest últim pot deixar bocabadat a més d'un pel detall.

La primera peça que es troba són quatre rajoles del segle XVI del castell de Vulpellac amb motius heràldics de les armes dels Sarriera, dels Biure i dels Sarroca i una inscripció: «Ego sum qui pecavi 1533 (Jo sóc qui vaig pecar 1533)» referit a Miquel Sarriera, aleshores senyor del castell. Una inscripció que reflecteix una història convertida en llegenda segons la qual, Sarriera, gelós de la seva dona perquè creia que l'enganyava, la va emparedar viva en el castell. Més tard, en descobrir la falsedat que va portar-lo a matar la seva esposa, va prendre la penitència i va posar arreu del castell les inscripcions del seu pecat.

Del cànter, una gerra, el barral i el test, el director del Terracotta Museu en destaca el seu autor i vida –alguns de nissagues de terrissaires– i els detalls que apareixen a la peça. No obstant això, hi ha dues peces més amb vida pròpia. Una és la gerra, que té la inscripció de «tinaja municipal». La seva història es remunta a l'estiu de 1899, quan els obrers terrissers de la Bisbal van reclamar als patrons un augment d'un ral en un salari per dia de dos pessetes, que va acabar en vaga. Els que no van poder seguir-la van marxar, però els altres es van ajun-

El gerro aportat per l'Ajuntament de la Bisbal a una tómbola benèfica a Barcelona.

Les rajoles culpabilitzadores del senyor del castell de Vulpellac.

Detall de l'obertura del cànter.

Mostra dels càntirs exposats i que són del museu.

MARC MARTÍ

La rehabilitació del Terracotta Museu

► Des que l'antiga fàbrica de revestiments ceràmics de la Bisbal d'Empordà va passar a ser el Terracotta Museu el 1991, a dia d'avui afronta la seva reforma més important per convertir-se en un espai que combini el rigor científic amb la creació artística del món de la ceràmica. Així, dins del projecte d'ampliació i rehabilitació, aquest any estan previstes l'inici de les dues primeres fases que inclouen l'enderroc i la reconstrucció de la nau que es convertirà en el magatzem del fons patrimonial. La rehabilitació haurà de servir per consolidar estructuralment les naus i forns que actualment estan fora del circuit del museu, es construirà una nova planta dels serveis administratius i es reordenarà la nau d'entrada, cosa que ha de permetre establir una part del museu a l'aire lliure. També es dotarà d'una cafeteria i una sala d'exposicions temporals i les actuals oficines acolliran l'Institut Tecnològic de la Ceràmica.

Per més endavant, ja l'any que ve, es preveu la reforma del nou accés al museu i que té l'objectiu de ser un dels principals reclams, de manera que quedi obertura de més de 30 metres, quan actualment el solar de l'equipament és poc perceptible des de l'exterior. Aquesta reforma també contempla la construcció d'un porxo cobert amb un sistema constructiu i un element ceràmic dissenyat per aquesta ocasió. LA BISBAL D'EMPORDÀ | C.T.B.

tar i van fundar una cooperativa, Unió Obrera de Alfareros, amb Josep Bosch i Estrada com a primer president, que també apareix a la inscripció de la gerra juntament amb l'adreça de la cooperativa i les inicials d'un dels associats.

Finalment, destaca pel seu treball un gerro no datat que s'enquadra dins del Modernisme amb construccions arquitectòniques orientalistes amb flamencs i plantes. Una aportació de l'Ajuntament de la Bisbal a una tómbola benèfica de la Colònia gerundense de Barcelona.